

sammenført, skal kravene faktisk strammes en lille smule, for vi skal bede hver enkelt, der kommer til Danmark, om at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet enten ved at lære dansk, gå på kurser, tage uddannelse eller på anden måde stille sig til rådighed fra dag et.

Det er vores forslag, og jeg har egentlig undret mig over, at Dansk Folkeparti ikke synes, at det er en herlig idé, for vi er jo netop optaget af, at alle mennesker i dette samfund skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis de modtager ydelser. I det øjeblik, man vil modtage en ydelse, må man klart og tydeligt stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet, for selvfølgelig skal ingen bare loppe den på skatteborgernes regning. Vi skal selvfølgelig stille krav til mennesker, før de får nogle rettigheder.

Kl. 14:09

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger vi tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil jo gerne kvittere for statsministerens åbningstale i tirsdags. Det er vel sådan set derfor, at vi står her i dag og skal forholde os til den. Jeg synes altså, at jeg har lyst til at være lidt positiv. Der er jo så mange sure og negative, så det halve kan være nok. Jeg vil sige, at det bestemt var en af de bedre af slagsen. Det glæder mig, at statsministeren – om jeg så må sige – har fundet sådan tilbage til rødderne og koncentrerer sig om at redde Danmark i stedet for at redde hele verden.

Jeg vil godt eksempelvis omtale Metockdommen, som vi jo har haft en meget, meget lang og intensiv debat om her i sommermånederne. Da statsministeren endelig langt om længe forstod, at det faktisk var alvor for Dansk Folkeparti, lagde han sig i selen, og så begyndte der at ske noget, og det vil jeg godt kvittere for. Det var vi også godt tilfredse med. Det så sådan lidt sløvt ud i mange, mange måneder, men det gik altså op for statsministeren, at vi mente det, og man må så sige, at det resultat, vi kom frem til, bestemt er noget, som Dansk Folkeparti hilser med tilfredshed. Vi er ikke hundrede procent enige med regeringen, så langt fra, i forholdet til EU og EF-dommen, men vi synes, at ud fra de givne betingelser nåede vi så langt, som vi kunne.

Der er, og det har der også været brugt meget debattid på her i dag, rigtig mange danskere,

der er bekymrede, og med god grund: finansiell krise, boligprisernes nedtur, stigende renter, pensionsopsparinger, hvis værdier udhules af faldende aktiekurser, stigende mad- og brændstofpriser. Det er alt sammen noget, der sætter sit præg på privatøkonomien og gør danskerne bekymrede. Som politikere kan vi ikke forhindre de her ting, og vi kan heller ikke forhindre, at oliesheikerne begynder at lukke for hannerne. Men vi kan gøre noget for at dæmme op for effekterne heraf, så de økonomisk dårligt stillede danskere kommer frelst igennem den usikkerhed, der i øjeblikket præger økonomien. Vi har jo faktisk de bedste forudsætninger i Danmark for at komme frelst igennem. Dansk økonomi er bomstærk. Vi har overskud på statens finanser, vi har den næstlaveste ledighed i Europa, vi har overskud på betalingsbalancen, Danmarks gæld falder, og Danmark er den tredje mest konkurrencedygtige økonomi i verden. Jeg vil da ikke undlade at sige, at jeg synes, at Dansk Folkeparti har haft en væsentlig andel i det igennem de sidste 7 år.

Langt de fleste danskeres økonomi er solid. Mange husejere har en stor friværdis, som der kan tæres på. Skattestoppet har givet danskerne tillid til, at de penge, de havde at råde over i år, har de også til næste år, og at der ikke, som tilfældet var før i tiden, kommer nogle Socialdemokrater som en tyv om natten og hæver den ene eller den anden afgift. Var det ikke over 100 skatter og afgifter, som det lykkedes Nyropregningen før 2001 at indføre eller hæve?

Det er vigtigt, at danskerne bevarer tilliden til Danmarks økonomi og til deres egen. I en tid, hvor man let bliver usikker, skal vi som politikere have is i maven og forstå, at det er vores opgave at indgyde borgerne tillid. Der er ikke tid til eksperimenter, og der er ikke tid til at inddrage en større andel af borgernes penge, f.eks. igennem en genindførelse af SP-bidraget. Der er heller ikke tid til at gamble med sikkerheden for husejerne. Den skattereform, som skal forhandles på plads til foråret – er der nogle, der mener – skal ikke indebære forringelser for husejerne. Rentefradragsretten ligger fast.

Det glæder mig, at Folketingets seks økonomisk ansvarlige partier var i stand til at opnå enighed om en hjælpepakke, der kan genoprette tilliden til banksektoren. I denne tid bliver vi simpelt hen nødt til at lægge politiske trakasserier til side og stå sammen.

For nogle grupper i vores samfund har de stigende mad- og brændstofpriser skabt større